

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Cebotaru Maria,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotaru Maria împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 4 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-587/23

NR. PIGD 2-21092620-01-3ra-30052023)

Pensia de urmaș. Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.246 din Codul administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Au examinat anterior cauza judecătorească: Instanța de fond: V. Ciumac,
Instanța de apel : Gh. Mîra, I. Dutca, D. Băbălău

20 noiembrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Cebotaru Maria

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 21 iunie 2021, Cebotaru Maria s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea deciziei nr.2021/21/23315 din 25.02.2021 privind acordarea pensiei de urmaș, stabilită procentual din pensia potențială calculată pentru dezabilitate severă (indicată în răspunsul nr.c-897/21 din 13 iunie 2021), anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.c-897/21 din 13 iunie 2021, obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să îi stabilească și calculeze pensia de urmaș în cuantum de 50% din pensia stabilită și aflată în plată a soțului Ciubotaru Ion, decedat la 18.11.2020 în cuantum de 5 450 de lei începând cu 25.02.2021

2. În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 16 februarie 1970 s-a încheiat căsătoria cu Ciubotaru Ion. La data de 18 noiembrie 2020, a decedat soțul Ciubotaru Ion Ulian, a.n. 28.04.1946, care beneficia de pensie de ales local în mărime de 5 450 de lei. Până la data de 01 aprilie 2021, reclamantul beneficia de pensie pentru limită de vârstă în mărime de 1 252,74 de lei, iar ca urmare a indexării pensiei primea pensie în mărime de 1 301 de lei.

3. A relatat că, deoarece pensia reclamantului este foarte mică și nu acoperă coșul minim de consum, iar la data de 18 noiembrie 2020 a pierdut soțul, care era unicul întreținător, la 25 februarie 2021 s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a raionului Soroca cu cerere privind stabilirea și acordarea pensiei de urmaș după decesul soțului Ciubotaru Ion. La data de 17 aprilie 2021 un angajat al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a raionului Soroca i-a comunicat verbal că cererea privind acordarea pensiei de urmaș a fost respinsă pe motiv că, cuantumul pensiei de urmaș este mult mai mic decât pensia stabilită lui Cebotaru Maria pentru limită de vârstă, însă nu i-a fost eliberată decizia privind refuzul în acordarea pensiei de urmaș.

4. A susținut că, nefiind de acord cu decizia privind refuzul stabilirii și acordării pensiei de urmaș, la data de 26 aprilie 2021 a expediat prin intermediul Oficiului Poștal în adresa Casei Naționale de Asigurări Sociale, cerere prealabilă prin care a solicitat anularea deciziei privind refuzul stabilirii și acordării pensiei de urmaș și stabilirea de către Casa Națională de Asigurări Sociale a pensiei de urmaș în cuantum de 50% din pensia stabilită

și plătită decedatului Ciubotaru Ion în temeiul Legii privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998.

5. A menționat că, Casa Națională de Asigurări Sociale prin scrisoarea recepționată în luna mai i-a comunicat că a prelungit termenul de finalizare a procedurii administrative cu 15 zile. La începutul lunii iunie 2021 a fost telefonată de un angajat al Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a raionului Soroca, care i-a comunicat că, la data de 26 mai 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a emis decizie, prin care a fost admisă cererea prealabilă și i-a fost stabilită pensie de urmaș în mărime de 1 856 de lei. Actul administrativ respectiv nu i-a fost adus la cunoștință, fapt ce atestă recredința pârâtului în vederea îngrădirii dreptului de a o contesta. Unicul act ce a primit de la Casa Națională de Asigurări Sociale este scrisoarea prin care a fost informată că, prelungește termenul de examinare a cererii prealabile.

6. Reclamanta a remarcat că, deși nu cunoaște conținutul deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale din 26 mai 2021 nu este de acord cu actul respectiv deoarece contravine art.26 alin. (1) din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998 precum și practicii judiciare. Pensia de urmaș se acordă indiferent de durata stagiului de cotizare în cazul în care decesul întreținătorului a survenit în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale. Conform art. 25 lit. b) al aceleiași Legi, se stabilește pensie de urmaș soțului supraviețuitor dacă, la momentul decesului întreținătorului sau pe parcursul a 5 ani după deces, a împlinit vârsta de pensionare prevăzută la art.41 alin. (1) sau a fost încadrat în grad sever sau accentuat de dizabilitate, a avut cel puțin 15 ani de căsătorie cu persoana decedată și nu s-a recăsătorit. Totodată, art. 26 alin. (1) aceiași Lege prevede expres că pensia de urmaș, în cazul în care întreținătorul era beneficiar de pensie pentru limită de vârstă sau de pensie de dizabilitate severă, se stabilește procentual din pensia pentru limită de vârstă sau din pensia de dizabilitate severă aflată în plată sau actualizată, după caz, iar în cazul în care întreținătorul nu era beneficiar de pensie sau era beneficiar de pensie de dizabilitate accentuată sau medie, se stabilește procentual din pensia potențială calculată pentru dizabilitate severă. Cuantumul pensiei de urmaș se calculează în mărime de 50% pentru fiecare urmaș, cu excepția categoriilor de urmași prevăzute la alin. (1/1).

7. A susținut reclamanta că, la momentul decesului, soțul era pensionar și beneficia de pensie pentru limită de vârstă în mărime de 5 450 de lei, iar 50% constituie suma de 2 725 de lei. Respectiv Casa Națională de Asigurări Sociale urma să îi stabilească pensie de urmaș în mărime de 2 725 de lei și nu 1 856 de lei. Nu cunoaște modalitatea de calcul și stabilire de către CNAS a pensiei de urmaș, deși art.26 din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14.10.1998 expres prevede că se stabilește în cuantum de 50% din pensia pentru limită de vârstă aflată în plată. A obținut dreptul la pensie din anul 2009. A fost în relații de căsătorie cu soțul timp de 51 ani, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie, iar după decesul acestuia nu s-a recăsătorit.

8. A comunicat că, potrivit practicii judiciare constante, Casa Națională de Asigurări Sociale a fost obligată în mai multe cauze să stabilească soțului supraviețuitor pensie de urmaș, însă aceasta sfidează practica judiciară și prin actele administrative ilegal emise îi încălcă dreptul de a beneficia de pensie de urmaș după decesul soțului. În consecință, reieșind din motivele de fapt și de drept, se statuează asupra temeiniciei cererii de chemare în judecată, din care considerent a solicitat anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale a raionului Soroca privind refuzul stabilirii și acordării pensiei de urmaș (nerecepționată la data depunerii prezentei cereri), anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale din 26 mai 2021, prin care a fost soluționată cererea prealabilă (nerecepționată la data depunerii prezentei cereri), obligarea la acțiune - stabilirea de către Casa Națională de Asigurări Sociale a pensiei de urmaș în cuantum de 50% din pensia stabilită și aflată în plată a soțul Ciubotaru Ion, decedat la 18.11.2020, în mărime de 5 450 de lei începând cu 25.02.2021.

9. La data de 08 iulie 2021, partea reclamantă a înaintat cerere de completare a cererii de chemare în judecată, indicând în motivare că, la data de 28 iunie 2021 a recepționat de la Casa Națională de Asigurări Sociale răspunsul nr.C-897/21 din 13 iunie 2021, prin care s-a refuzat solicitarea de a-i stabili pensie de urmaș în mărime de 50% din pensia în plată a defunctului Ciubotaru Ion pe motiv că, Legea 156/1998 nu prevede stabilirea pensiei de urmaș dintr-o lege specială (la caz, ales local), iar organul de asigurări sociale la data de 25 februarie 2021 a emis decizia nr.2021/21/23315 privind acordarea pensiei de urmaș, stabilită procentual din pensia potențială calculată pentru dezabilitate severă, însă acest act administrativ nu a fost anexat, deși era obligată să anexeze acest act la răspuns.

10. A mai indicat reclamanta că este ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-897/21 din 13 iunie 2021. Or, Casa Națională de Asigurări Sociale prin răspunsul respectiv îi recunoaște dreptul de a beneficia de pensie de urmaș conform art.26 Legea privind sistemul public de pensii nr. 156 din 14.10.1998, care a fost calculată începând cu 25.02.2021 în mărime de 50% din pensia potențială calculată pentru dezabilitate severă.

11. Totodată a mai invocat că, defunctul Ciubotaru Ion niciodată nu a beneficiat de pensie de dizabilitate severă, fapt cunoscut de Casa Națională de Asigurări Sociale pentru a-i stabili și calcula pensie de urmaș în proporție de 50% din pensia potențială pentru gradul de dizabilitate severă, calculată în baza venitului lunar asigurat de 6 814,94 de lei. La momentul decesului soțului, Ciubotaru Ion beneficia de pensie pentru limită de vârstă pentru care a optat în condițiile art. 11 Legea 156/1998 în cuantum în mărime de 5 450 de lei, fapt confirmat prin extrasul bancar, dar și legitimația de pensionar. Soțul la momentul decesului era beneficiar de pensie pentru limită de vârstă, aflată în plată și nu de pensie de dizabilitate severă. Respectiv Casa Națională de Asigurări Sociale ilegal a stabilit și calculat pensie de urmaș din pensia de dizabilitate severă.

12. A mai susținut reclamanta că, deși Casa Națională de Asigurări Sociale era obligată să îi expedieze actele administrative contestate privind refuzul inițial în stabilirea pensiei de urmaș, iar ulterior refuzul în satisfacerea pretențiilor din cererea prealabilă, iar, totodată îi stabilește și calculează pensia de urmaș din pensia de dizabilitate severă, ultima verbal, prin telefon i-a comunicat că, pensia i-a fost majorată de la 1 300 de lei la 1 856 de lei cu recalcularea începând cu 25.02.2021 conform deciziei emise la data 26 mai 2021, ca prin răspunsul nr.C-897/21 din 13 iunie 2021 să cunoască că a fost calculată din pensie de dizabilitate severă a soțului decedat Ciubotaru Ion de care nu a beneficiat niciodată și nu se afla în plată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE FOND

13. Prin hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a admis cererea de chemare în judecată în contenciosul administrativ depusă de Cebotaru Maria. S-a anulat decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr.2021/21/23315, decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca din 10.03.2021 privind refuzul stabilirii și acordării pensiei de urmaș și decizia Casei Naționale pe marginea cererii prelabile nr.C-897/21 din 13.06.2021. S-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ prin care să reexamineze dreptul lui Cebotaru Maria la pensie de urmaș după decesul soțului Ciubotaru Ion cu stabilirea pensiei de urmaș în beneficiul lui Cebotaru Maria în mărime de 50 % din pensia de 5 450 de lei aflată în plată soțului Ciubotaru Ion decedat la 18.11.2020, începând cu 25 februarie 2021.

14. La data de 24 decembrie 2021, Casa Națională de Asigurări Sociale a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 15 decembrie 2021 cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea integrală a cererii de chemare în judecată.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia din 4 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 15 decembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și emisă o decizie nouă prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Cebotaru Maria împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la contestarea actelor administrative.

16. În motivarea soluției sale Curtea de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond, eronat a hotărât asupra admiterii pretenției cu privire la anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr.2021/21/23315 din 25.02.2021 privind acordarea/reexaminarea pensiei de urmaș și a deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca din 10.03.2021 privind refuzul

stabilirii și acordării pensiei de urmaș și decizia Casei Naționale pe marginea cererii prelabile nr.C-897/21 din 13.06.2021.

17. Instanța de apel a remarcat că, contrar alegațiilor reclamantului/intimat, dat fiind faptului că, Legea nr. 156 din 14.10.1998 privind sistemul public de pensii, nu prevede stabilirea pensiei de urmaș dintr-o lege specială, la caz, pensia ca ales local, de care a beneficiat defunctul Ciubotaru Ion. Astfel, organul de asigurări sociale, la data de 21 mai 2021 a emis decizie nr. 2021/21/23315 privind acordarea pensiei de urmaș, stabilită procentual din pensia potențială calculată pentru dezabilitate severă în temeiul art. 21 al Legii enunțate, cuantumul pensiei de urmaș fiind calculat în proporție de 50% din pensia potențială pentru gradul de dizabilitate severă (3 574,43 de lei), calculată pe baza venitului mediu lunar asigurat de 6814,94 lei.

18. A menționat că, concluziile invocate de instanța de fond întru ilegalitatea actului administrativ, decizia Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr.2021/21/23315 din 25.02.2021 privind acordarea/reexaminarea pensiei de urmaș, privind calcularea incorectă a pensiei de urmaș reieșind din gradul de invaliditate a soțului decedat, în contextul în care defunctul Ciubotaru Ion a fost beneficiar al pensiei speciale, ca ales local, este o condiție neprevăzută de Legea privind sistemul public de pensii pentru acordarea pensiei de urmaș.

19. De asemenea, instanța de apel a reiterat și concluziile hotărârii Curții Constituționale nr.11 din 26 mai 2022, potrivit căroră, s-a constatat că, prin excluderea de la beneficiul plății pensiei de urmaș al persoanelor indicate la articolul 25 alin.(1) din Legea nr.156 din 14 octombrie 1998 privind sistemul public de pensii, succesoare ale persoanei decedate - titular de pensie specială, care la data decesului a întrunit condițiile pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă se încalcă articolele 16 și 47 din Constituție. Curtea a recunoscut constituțional articolul 24 alin.(1) din Legea privind sistemul public de pensii nr.156 din 14 octombrie 1998, în măsura în care pensia de urmaș se acordă și persoanelor indicate la articolul 25 alin.(1) din această Lege, inclusiv copilului minor și/sau soțului supraviețuitor al persoanei decedate - titular de pensie specială, care la data decesului a întrunit condițiile pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

20. Curtea de Apel Chișinău a apreciat ca fiind neîntemeiate și pretențiile înaintate de Cebotaru Maria privind anularea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca din 10.03.2021 privind refuzul stabilirii și acordării pensiei de urmaș și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale pe marginea cererii prelabile nr.C-897/21 din 13.06.2021, precum și obligarea autorității publice la emiterea actului administrativ de reexaminare a dreptului lui Cebotaru Maria la pensia de urmaș după decesul soțului cu stabilirea pensiei de urmaș în mărime de 50 % din pensia de 5450 lei aflată în plată soțului, începând cu data de 25.02.2021, or, acestea constituind pretenții subsecvente celei principale, poartă soarta pretenției de bază, la caz, fiind constatată

legalitatea deciziei Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Soroca nr.2021/21/23315 din 25.02.2021 privind acordarea/reexaminarea pensiei de urmaș.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

21. La 10 mai 2023 Cebotaru Maria, a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 04 aprilie 2023 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea în vigoare a hotărârii din 15 decembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani.

22. În motivarea recursului, a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel, menționând că Curtea de Apel Chișinău la soluționarea cauzei în contenciosul administrativ a aplicat și interpretat eronat normele de drept material și nu a elucidat deplin toate circumstanțele cauzei.

23. A relatat recurenta că, conform art.2 alin.(1)-(3) din Legea nr.156/1998, dreptul la pensie îl are persoana care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege. Dreptul la pensie este imprescriptibil. Dreptul la pensie nu poate fi cedat, total sau parțial. Articolul 11 alin.(1) și (2) ac din aceeași Lege expres prevede că în cazul în care asiguratul îndeplinește condițiile pentru obținerea mai multor categorii de pensii, el poate opta pentru o singură categorie. Pensionarului în drept să obțină o altă categorie de pensie i se acordă această pensie de la data depunerii cererii și documentelor necesare. Astfel, Ciubotaru Ion la atingerea vârste de pensionare a optat pentru o singură categorie de pensie și anume pensia ca ales local, care a fost indexată anual pe parcursul a 13 ani și care la momentul survenirii decesului era în plată în mărime de 5 450 de lei.

24. A mai indicat recurenta că instanța de apel a constatat că instanța de fond eronat a hotărât asupra aditerii acțiunii, învederând că defunctul Ciubotaru Ion a beneficiat de pensie specială în baza prevederilor art.46 alin.(1) Legea nr. 156/1998 în vigoare până la 01.01.2017, care prevăd condițiile de stabilire a pensiei pentru aleșii locali, prin care se impun condiții speciale de stabilire, iar această Lege nu prevede stabilirea pensiei de urmaș dintr-o lege specială. Or, instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei pentru soluționarea justă a cauzei și eronat a ajuns la concluzia de a casa hotărârea instanței de fond.

25. Recurenta a menționat că, instanța de fond corect a constatat că sunt în drept de a beneficia de pensie de urmaș în proporție de 50% din cuantumul pensiei aflate în plată soțului defunct, iar în consecință decizia de refuz în stabilirea pensiei de urmaș este ilegală.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

27. Art. 245 Cod administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) relevă că:

„Recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.”

28. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ (în vigoare până la 01 septembrie 2023) prevede:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere,

(2) Recursul se declară inadmisibil în special când:

a) decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs;

b) recursul este depus în mod repetat;

c) recursul este depus de o persoană neîmputernicită;

d) recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1);

e) motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2);

f) cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție”.

30. Art. XI alin.(3) Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) prevede:

”Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei contestate la 04 aprilie 2023, care a fost notificată recurentului la data de 11 aprilie 2023, prin intermediul poștei terestre (f.d. 123). Din materialele dosarului rezultă că, instanța de apel a notificat copia deciziei integrale recurentei Cebotaru Maria la data de 10 mai 2023, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție anexat la dosar (f.d.125). Astfel, recursul depus la data de 10 mai 2023, este depus cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ (în redacția legii în vigoare până la operarea

modificărilor prin Legea nr.246 din 31 iulie 2023 (în vigoare din 01 septembrie 2023).

32. La 09 iunie 2023, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatilor copia recursului (inițial și motivat) depus de Cebotaru Maria, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referințelor, cu toate acestea intimatilor nu au depus referințe (f.d.148).

33. În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

34. Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate, ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

35. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

36. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

38. De asemenea, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de

recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

39. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A)

40. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Cebotaru Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc